

Brüsszel, 2026. október 23.
(OR. en)

14847/26

EF 277
ECOFIN 1356
DELECT 167

FEDŐLAP

Küldi:	az Európai Bizottság főtitkára részéről Martine DEPREZ igazgató
Címzett:	Thérèse BLANCHET, az Európai Unió Tanácsának főtitkára
Biz. dok. sz.:	C(2026) 7021 final
Tárgy:	A BIZOTTSÁG (EU) .../... FELHATALMAZÁSON ALAPULÓ RENDELETE (2026.10.9.) a 2009/138/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a saját kockázat- és szolvenciaértékelés és a „prudens személy” alapelvének alkalmazása során végzett makroprudenciális elemzések alkalmazhatósági kritériumait, valamint a likviditáskockázat-kezelési tervek alkalmazhatósági kritériumait, tartalmát és aktualizálásának gyakoriságát meghatározó szabályozástechnikai standardok tekintetében történő kiegészítéséről

Mellékelten továbbítjuk a delegációknak a következő dokumentumot: C(2026) 7021 final.

Melléklet: C(2026) 7021 final

EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2026.10.9.
C(2026) 7021 final

A BIZOTTSÁG (EU) .../... FELHATALMAZÁSON ALAPULÓ RENDELETE

(2026.10.9.)

a 2009/138/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a saját kockázat- és szolvenciaértékelés és a „prudens személy” alapelvének alkalmazása során végzett makroprudenciális elemzések alkalmazhatósági kritériumait, valamint a likviditási kockázat-kezelési tervek alkalmazhatósági kritériumait, tartalmát és aktualizálásának gyakoriságát meghatározó szabályozástechnikai standardok tekintetében történő kiegészítéséről

(EGT-vonatkozású szöveg)

INDOKOLÁS

1. A FELHATALMAZÁSON ALAPULÓ JOGI AKTUS HÁTTERE

Az (EU) 2025/2 európai parlamenti és tanácsi irányelv¹ módosította a 2009/138/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv² 45. cikkének (1) bekezdését azáltal, hogy egy e) ponttal egészítette ki azt, amely előírja egyes biztosítók és viszontbiztosítók számára, hogy felügyeleti hatóságuk kérésére saját kockázat- és szolvenciaértékelésükben elemezzék i. azokat a makroprudenciális aggályokat, amelyek hatással lehetnek egyedi kockázati profiljukra, jóváhagyott kockázatvállalási határaikra, üzleti stratégiájukra, biztosítási tevékenységeikre vagy befektetési döntéseikre, valamint átfogó szavatoló-tőke-megfelelési igényeikre, és ii. azokat a tevékenységeiket, amelyek hatással lehetnek a makrogazdasági és pénzügyi piaci fejleményekre, és rendszerszintű kockázat forrásává válhatnak.

Ugyanakkor az (EU) 2025/2 irányelv a 2009/138/EK irányelv 132. cikkét is új (5)–(8) bekezdéssel egészítette ki, amely előírja a biztosítók és viszontbiztosítók számára, hogy valamennyi eszközük befektetésekor tartsák tiszteletben a „prudens személy” alapelvét. Az említett cikk új (6) bekezdése előírja a biztosítók és viszontbiztosítók számára, hogy felügyeleti hatóságuk kérésére i. befektetési stratégiájuk kialakítása során vegyék figyelembe a makroprudenciális aggályokat, ii. értékeljék, hogy a befektetési stratégiájuk milyen mértékben befolyásolhatja a makrogazdasági és pénzügyi piaci fejleményeket, és válhat rendszerszintű kockázat forrásává, valamint iii. a befektetési döntéseikbe építsék be az ilyen megfontolásokat.

Az (EU) 2025/2 irányelv egy új 144a. cikkel is kiegészítette a 2009/138/EK irányelvet. Az említett cikk (2) bekezdése előírja a tagállamok számára annak biztosítását, hogy a biztosítók és viszontbiztosítók likviditási kockázat-kezelési tervet készítsenek és tartsanak naprakészen, amely rövid távú likviditási elemzést tartalmaz. Amennyiben a felügyeleti hatóságok ezt kéri, a biztosítóknak és viszontbiztosítóknak a likviditási kockázat-kezelési tervet ki kell terjeszteni a közép- és hosszú távú likviditáselemzésre is.

Végezetül az (EU) 2025/2 irányelv egy új 246a. cikkel egészítette ki a 2009/138/EK irányelvet, amely csoportszintű likviditási kockázat-kezelési tervet vezet be a részesedő biztosítók és viszontbiztosítók, a biztosítói holdingtársaságok és a vegyes pénzügyi holdingtársaságok számára, értelemszerűen alkalmazva a 144a. cikkben meghatározott követelményeket.

Annak érdekében, hogy a felügyeleti hatóságok értékelni tudják, hogy mely biztosítóknak vagy viszontbiztosítóknak és csoportoknak kell alkalmazniuk ezeket az új makroprudenciális eszközöket, az (EU) 2025/2 irányelv egy új 144d. cikkel egészítette ki a 2009/138/EK irányelvet, amelynek (1) bekezdése utasítja az Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóságot (EIOPA), hogy dolgozzon ki szabályozástechnikai standardtervezeteket, amelyek tartalmazzák az ilyen értékelés elvégzésének kritériumait. Az EIOPA ezeket a kritériumokat a 2009/138/EK irányelv 144d. cikkének (3) és (4) bekezdésében meghatározott azon követelmények figyelembevételével dolgozta ki, amelyek szerint a figyelembe veendő

¹ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2025/2 irányelve (2024. november 27.) a 2009/138/EK irányelvnek az arányosság, a felügyelet minősége, a jelentéstétel, a hosszú távú garanciákra vonatkozó intézkedések, a makroprudenciális eszközök, a fenntarthatósági kockázatok, valamint a csoportszintű és a határokon átnyúló felügyelet tekintetében történő módosításáról, továbbá a 2002/87/EK és a 2013/34/EU irányelv módosításáról (HL L, 2025/2, 2025.1.8., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2025/2/oj>).

² Az Európai Parlament és a Tanács 2009/138/EK irányelve (2009. november 25.) a biztosítási és viszontbiztosítási üzleti tevékenység megkezdéséről és gyakorlásáról (Szolvencia II) (HL L 335., 2009.12.17., 1. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2009/138/oj>).

kritériumoknak arányosnak kell lenniük a kockázatok jellegével, nagyságrendjével és összetettségével, és különösen a pénzügyi piacokkal való összekapcsoltság szintjével, a biztosítási és viszontbiztosítási tevékenységek határokon átnyúló jellegével, a biztosítók és viszontbiztosítók befektetéseivel, valamint az eszköz- és kötelezettségportfóliók összetételével.

Ami konkrétan a likviditáskockázat-kezelési terveket illeti, a 144d. cikk (2) bekezdése és a 246a. cikk (4) bekezdése arra utasítja az EIOPA-t, hogy dolgozzon ki technikai standardtervezeteket, amelyekben mind egyedi, mind csoportszinten meghatározza a likviditáskockázat-kezelési tervek tartalmát és aktualizálásának gyakoriságát.

2. A JOGI AKTUS ELFOGADÁSÁT MEGELŐZŐ KONZULTÁCIÓK

Az EIOPA 2024. október 17. és 2025. január 9. között nyilvános konzultációt folytatott a makroprudenciális elemzéseknek a saját kockázat- és szolvenciaértékelésbe, valamint a „prudens személy” alapelvének részeként történő beépítésére vonatkozó szabályozástechnikai standardtervezetokről. A konzultációs dokumentum megvitatására egy 2024. november 27-i rendezvényen került sor az érdekelt felekkel. Hét érdekelt fél nyújtott be észrevételeket. Az érdekelt felek visszajelzései alapján pontosították a szabályozástechnikai standardtervezetek tartalmát, és az arányosság további biztosítása érdekében megemelték a mennyiségi határértéket (nevezetesen a biztosító vagy viszontbiztosító, illetve csoport Szolvencia II szerinti mérlegében szereplő összes eszköz tekintetében 12 milliárd EUR-ról 20 milliárd EUR-ra), anélkül, hogy megváltoztatták volna a konzultációs dokumentumban meghatározott általános megközelítést.

Az EIOPA 2024. október 1. és 2025. január 2. között nyilvános konzultációt folytatott a likviditáskockázat-kezelési tervekhez kapcsolódó szabályozástechnikai standardtervezetokről. A konzultációs dokumentum megvitatására egy 2024. november 27-i rendezvényen került sor az érdekelt felekkel. Tíz érdekelt fél – köztük az EIOPA Biztosítási és Viszontbiztosítási Érdekképviselői Csoportja – adott visszajelzést. Az érdekelt felek visszajelzései alapján a szabályozástechnikai standardtervezeteket több ponton módosították a kockázatalapú és arányos megközelítés további megerősítése érdekében. A közép- és hosszú távú likviditási elemzés elvégzésére vonatkozó alapküszöbértéket 12 milliárd EUR-ról 20 milliárd EUR-ra emelték, és a likviditáskockázat-kezelési terv aktualizálásának alapértelmezett gyakoriságát negyedévesről legalább éves gyakoriságra csökkentették. A tartalmat illető egyes rendelkezéseket törölték, különösen a konkrét időhorizontokra vonatkozó pénzforgalmi előrejelzésekről és a közös likviditási kockázati mutatóról való beszámolásra vonatkozó követelményeket. E rendelkezések további számítások elvégzését tették volna szükségessé a vállalkozások és csoportok számára, anélkül hogy jelentősen javították volna a likviditási kockázat kezelésének minőségét.

3. A FELHATALMAZÁSON ALAPULÓ JOGI AKTUS JOGI ELEMEI

E felhatalmazáson alapuló rendelet jogalapja a 2009/138/EK irányelv 144d. cikkének (1) és (2) bekezdése és 246a. cikkének (4) bekezdése.

Az (EU) 2025/2 irányelv módosította a 2009/138/EK irányelvet, többek között azzal a céllal, hogy a biztosítók és viszontbiztosítók számára kötelezővé tegye a makroprudenciális hatások figyelembevételét a saját kockázat- és szolvenciaértékelésükben során, valamint a befektetési stratégiájuk tekintetében a „prudens személy” alapelvének alkalmazását. Ez a felhatalmazáson alapuló rendelet meghatározza azokat az alkalmazhatósági kritériumokat, amelyeket a felügyeleti hatóságoknak figyelembe kell venniük azon biztosítók vagy viszontbiztosítók és csoportok meghatározásakor, amelyeket kötelezni kell e makroprudenciális elemzések

elvégzésére. Ez a felhatalmazáson alapuló rendelet olyan mennyiségi és minőségi kritériumokra épül, amelyeket a felügyeleti gyakorlatban már alkalmaznak. Különösen a biztosító, viszontbiztosító vagy csoport Szolvencia II szerinti mérlegében szereplő összes eszközre vonatkozó 20 milliárd EUR összegű abszolút küszöbértéket ötvözi az összekapcsoltsággal, a tevékenységgel, a helyettesíthetőséggel és a likviditási kockázatokkal kapcsolatos kockázatalapú kritériumokkal. E megközelítés alkalmazásával ez a felhatalmazáson alapuló rendelet biztosítja a felügyeleti hatóságok számára azt a rugalmasságot, amely lehetővé teszi a releváns vállalkozások rendszerszintű jelentőségük alapján történő azonosítását.

E felhatalmazáson alapuló rendelet célja, hogy a 2009/138/EK irányelvben meghatározott mikropрудenciális felügyeleti keretet makropрудenciális elemekkel egészítse ki annak érdekében, hogy célzottan értékelhető legyen a biztosítók rendszerszintű hatása, különösen befektetési döntéseik tekintetében.

Emellett a biztosítóknak és viszontbiztosítóknak, valamint a csoportoknak likviditási kockázat-kezelési tervet kell készíteniük és naprakészen kell tartaniuk, és azt a 2009/138/EK irányelv 35. cikkének (1) bekezdésében említett információk részeként be kell nyújtaniuk a felügyeleti hatóságoknak. Míg a rövid távú likviditási elemzések elvégzésére vonatkozó kötelezettség – a kis méretű és nem összetett vállalkozások, valamint a 2009/138/EK irányelv 29d. cikke szerinti arányossági intézkedések előnyeit élvező vállalkozások kivételével – valamennyi (viszont)biztosítóra vonatkozik, a közép- és hosszú távú likviditási elemzések elvégzését a felügyeleti hatóságok az ezen felhatalmazáson alapuló rendeletben meghatározott mennyiségi és minőségi kritériumok figyelembevételével írják elő a biztosítók vagy viszontbiztosítók és csoportok számára. A szakpolitikai célkitűzések és a makropрудenciális elemzésekre vonatkozó első szakasz közötti összhang biztosítása érdekében e felhatalmazáson alapuló rendeletnek a likviditási kockázat-kezelési tervekre vonatkozó második szakasza 20 milliárd EUR abszolút küszöbértéket vezet be a biztosítók vagy viszontbiztosítók és csoportok Szolvencia II szerinti mérlegében szereplő összes eszközre vonatkozóan, valamint kockázatalapú likviditási kritériumokat javasol az eszköz- és kötelezettségportfóliók összetételével, a biztosítási és viszontbiztosítási kötelezettségek jellegével és változékonyságával, valamint az eszközök várható pénzáramlásainak a piaci ingadozásokkal szembeni kitettséggel kapcsolatban. A mennyiségi és minőségi kritériumok együttes alkalmazásával e felhatalmazáson alapuló rendelet elősegíti a felügyeleti konvergenciát, miközben figyelembe veszi a nemzeti piacok sajátosságait. A likviditási kockázat-kezelési terv tartalma és szerkezete magában foglalja az átfogó értékelést, a bejövő és kimenő pénzáramlások előrejelzésének alapjául szolgáló feltételezéseket, a pénzáramlásokra vonatkozó előrejelzések eredményeit, a likvideszköz-puffereket, a likviditási kockázati mutatókat, valamint minden egyéb releváns információt. A (viszont)biztosítóknak legalább évente, valamint minden olyan esetben frissíteniük kell likviditási kockázat-kezelési tervüket, amikor az általános likviditási feltételek jelentősen megváltoznak. A likviditási kockázat-kezelési terv tartalmára és aktualizálásának gyakoriságára egyedi szinten alkalmazandó követelményeket értelemszerűen csoportszinten is alkalmazni kell, figyelembe véve a jelentős kockázatkonzentrációk és a csoporton belüli ügyletek hatásait, valamint a folyamatos és a stresszhelyzeti likviditásvételezt korlátozó tényezőket is.

Azáltal, hogy egyértelmű azonosítási kritériumokat határoz meg, ez a felhatalmazáson alapuló rendelet elő fogja mozdítani a felügyeleti konvergenciát, és támogatni fogja a biztosítók, viszontbiztosítók és csoportok hatékony és eredményes makropрудenciális felügyeletét, hozzájárulva ezáltal a szerződők védelméhez és a terhek csökkentésére irányuló célkitűzéshez.

A BIZOTTSÁG (EU) .../... FELHATALMAZÁSON ALAPULÓ RENDELETE

(2026.10.9.)

a 2009/138/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a saját kockázat- és szolvenciaértékelés és a „prudens személy” alapelvének alkalmazása során végzett makroprudenciális elemzések alkalmazhatósági kritériumait, valamint a likviditáskockázat-kezelési tervek alkalmazhatósági kritériumait, tartalmát és aktualizálásának gyakoriságát meghatározó szabályozástechnikai standardok tekintetében történő kiegészítéséről

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a biztosítási és viszontbiztosítási üzleti tevékenység megkezdéséről és gyakorlásáról szóló, 2009. november 25-i 2009/138/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre³ (Szolvencia II) és különösen annak 144d. cikke (1) bekezdésének harmadik albekezdésére, 144d. cikke (2) bekezdésének második albekezdésére és 246a. cikke (4) bekezdésének második albekezdésére,

mivel:

- (1) Azoknak a kritériumoknak, amelyeket a felügyeleti hatóságoknak figyelembe kell venniük annak meghatározásakor, hogy mely biztosítókat vagy viszontbiztosítókat és csoportokat kell kötelezni annak mérlegelésére és elemzésére, hogy tevékenységeik hatással lehetnek-e a makrogazdasági és pénzügyi piaci fejleményekre, és rendszerszintű kockázat forrásaivá válhatnak-e a 2009/138/EK irányelv 45. cikke (1) bekezdése második albekezdése e) pontjának ii. alpontjában említettek szerint, összhangban kell lenniük a biztosítók és viszontbiztosítók makroprudenciális relevanciájának értékelésével kapcsolatos legújabb megközelítésekkel. E kritériumoknak különösen a Biztosításfelügyelők Nemzetközi Szövetsége által a biztosítási szektorban felmerülő rendszerszintű kockázatok értékelésére és mérséklésére vonatkozó, a felügyeleti hatóságok által nemzetközi szinten jóváhagyott holisztikus kerettel⁴ elfogadott biztosítási alapelveken kell alapulniuk.
- (2) Elsősorban mennyiségi kritériumokat kell alkalmazni azon biztosítók vagy viszontbiztosítók és csoportok azonosítása érdekében, amelyek méretüknél fogva fontosabb szerepet játszanak a pénzügyi stabilitás szempontjából. Az egyrészt a pénzügyi stabilitás nyomon követésének, másrészt a terhek csökkentésének szükségessége közötti egyensúly megteremtése érdekében a mennyiségi kritériumoknak 20 000 000 000 EUR összegű teljes eszközértékre vonatkozó küszöbértéken kell alapulniuk, amely megfelelő piaci lefedettséget biztosít mind uniós, mind nemzeti szinten.

³ HL L 335., 2009.12.17., 1. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2009/138/oj>.

⁴ Biztosításfelügyelők Nemzetközi Szövetsége, „Holistic Framework for Systemic Risk in the Insurance Sector” (A biztosítási szektorban felmerülő rendszerszintű kockázatra vonatkozó holisztikus keret), 2019. november, [191114-Holistic-Framework-for-Systemic-Risk.pdf](https://www.iaa.org/publications/191114-Holistic-Framework-for-Systemic-Risk.pdf).

- (3) Minőségi kritériumokat kell alkalmazni azon további biztosítók vagy viszontbiztosítók és csoportok meghatározásához, amelyek nem érik el a mennyiségi kritériumok szerinti küszöbértéket, azonban kockázati profiljuk miatt szükség lehet arra, hogy a 2009/138/EK irányelv 45. cikke (1) bekezdése második albekezdésének e) pontjában említettek szerint saját kockázat- és szolvenciaértékelésük keretében további makrogazdasági elemzéseket végezzenek, valamint a 2009/138/EK irányelv 132. cikkének (6) bekezdésében említettek szerint a „prudens személy” alapelvének alkalmazása során figyelembe vegyék a makroprudenciális megfontolásokat. Amennyiben az említett minőségi kritériumok alkalmazása azt mutatja, hogy a 20 000 000 000 EUR összegű teljes eszközértékre vonatkozó küszöbértéket elérő biztosítók vagy viszontbiztosítók és csoportok nem mutatnak jelentős sebezhetőséget a rendszerszintű kockázattal szemben, a felügyeleti hatóságoknak meg kell fontolniuk, hogy nem kötelezik e vállalkozásokat vagy csoportokat arra, hogy a saját kockázat- és szolvenciaértékelés keretében további makroprudenciális elemzéseket végezzenek, vagy hogy a „prudens személy” alapelvének alkalmazásába felvegyék a makroprudenciális megfontolásokat.
- (4) A biztosítók és viszontbiztosítók helyreállítását és szanálását célzó, az (EU) 2025/1 európai parlamenti és tanácsi irányelvben⁵ meghatározott keretrendszerrel való összhang biztosítása érdekében a határokon átnyúló összefüggésben értelmezett helyettesíthetőségre, illetve az összekapcsoltságra vonatkozó, a felügyeleti hatóságok által figyelembe veendő kritériumok részletes meghatározásának meg kell egyeznie az említett irányelv 5. cikke (12) bekezdésének a) pontja alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló rendeletben meghatározott előírásokkal.
- (5) Annak biztosítása érdekében, hogy a likviditáskockázat-kezelési terv arányos és kockázatalapú legyen, a biztosítóknak vagy viszontbiztosítóknak és csoportoknak a likviditáskockázat-kezelési tervben be kell mutatniuk saját likviditási elemzésük eredményeit, az irányítási rendszerrel, illetve a kockázatkezeléssel kapcsolatos, a 2009/138/EK irányelv 41. cikkének (3) bekezdésében, illetve 44. cikkének (2) bekezdésében meghatározott követelményekkel összhangban. Ezenkívül a likviditáskockázat-kezelési terveknek figyelembe kell venniük az (EU) 2015/35 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet⁶ 259. cikke (1) bekezdésének a) pontjában és 260. cikke (1) bekezdésének d) pontjában meghatározott irányítási követelményeket, és a Biztosításfelügyelők Nemzetközi Szövetsége által kidolgozott, a likviditási kockázatok kezelésére vonatkozó biztosítási alapelvekre⁷ kell épülniük.
- (6) Azon kritériumok meghatározása, amelyek alapján azonosíthatók a közép- és hosszú távú likviditási elemzést is magában foglaló likviditáskockázat-kezelési terv készítésére köteles biztosítók vagy viszontbiztosítók és csoportok, megköveteli azon

⁵ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2025/1 irányelve (2024. november 27.) a biztosítók és a viszontbiztosítók helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról, valamint a 2002/47/EK, a 2004/25/EK, a 2007/36/EK, a 2014/59/EU és az (EU) 2017/1132 irányelv, valamint az 1094/2010/EU, a 648/2012/EU, a 806/2014/EU és az (EU) 2017/1129 rendelet módosításáról (HL L, 2025/1, 2025.1.8., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2025/1/oj>).

⁶ A Bizottság (EU) 2015/35 felhatalmazáson alapuló rendelete (2014. október 10.) a biztosítási és viszontbiztosítási üzleti tevékenység megkezdéséről és gyakorlásáról szóló 2009/138/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (Szolvencia II) kiegészítéséről (HL L 12., 2015.1.17., 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2015/35/oj).

⁷ Insurance Core principle 16.8. and 16.9. in International Association of Insurance Supervisors, Insurance Core Principles and Common Framework for the Supervision of Internationally Active Insurance Groups (A Biztosításfelügyelők Nemzetközi Szövetségének 16.8. és 16.9. biztosítási alapelve, Biztosítási alapelvek és a nemzetközi szinten aktív biztosítói csoportok felügyeletére vonatkozó közös keretrendszer), 2024. december.

időkeretek egységes értelmezését, amelyeken belül a rövid, közép- és hosszú távú likviditási kockázatok bekövetkezhetnek. A biztosítók vagy viszontbiztosítók és csoportok más pénzügyi vállalkozásokhoz viszonyított sajátos üzleti modelljének figyelembevétele érdekében a rövid távú likviditási elemzésnek legfeljebb három hónapos időszakra kell kiterjednie, míg a közép- és hosszú távú likviditási elemzésnek három hónapot meghaladó időszakot kell lefednie.

- (7) Azon vállalkozások megfelelő azonosítása érdekében, amelyek szerkezetük vagy kockázati profiljuk miatt jelentős közép- és hosszú távú likviditási kockázatoknak lehetnek kitéve, mennyiségi és minőségi kritériumokat egyaránt alkalmazni kell azon biztosítók vagy viszontbiztosítók és csoportok meghatározásához, amelyeknek a likviditási kockázat-kezelési tervükben közép- és hosszú távú likviditási elemzést is szerepeltetniük kell. E kritériumoknak arányosnak kell lenniük a felmerülő kockázatok jellegével, nagyságrendjével és összetettségével, és támogatniuk kell a felügyeleti konvergenciát.
- (8) Ami a makroprudenciális elemzéseket illeti, azon biztosítók vagy viszontbiztosítók és csoportok azonosítása érdekében, amelyek méretüknél fogva kötelesek közép- és hosszú távú likviditási elemzést is magában foglaló likviditási kockázat-kezelési tervet kidolgozni és naprakészen tartani, elsődlegesen mennyiségi kritériumokat kell alkalmazni, mivel a méret a likviditási kockázatot erősítő tényezőnek tekinthető. A pénzügyi stabilitás nyomon követésének és a terhek csökkentésének szükségessége közötti egyensúly biztosítása érdekében a mennyiségi kritériumoknak 20 000 000 000 EUR összegű teljes eszközértékre vonatkozó küszöbértéken kell alapulniuk, amely megfelelő piaci lefedettséget biztosít mind uniós, mind nemzeti szinten.
- (9) Azon további biztosítók vagy viszontbiztosítók és csoportok meghatározásához, amelyek nem érik el a mennyiségi kritériumok szerinti küszöbértéket, azonban kockázati profiljuk miatt közép- és hosszú távú likviditási kockázatoknak lehetnek kitéve, minőségi kritériumokat kell alkalmazni. A minőségi kritériumok alkalmazásának azon biztosítók vagy viszontbiztosítók és csoportok azonosítását is lehetővé kell tennie a felügyeleti hatóságok számára, amelyek elérik a mennyiségi kritériumok szerinti küszöbértéket, azonban a likviditással kapcsolatos kockázatok jellegének, nagyságrendjének és összetettségének értékelése alapján nem mutatnak különös sebezhetőséget a közép- és hosszú távú likviditási kockázattal szemben, ezért nem kell előírni számukra, hogy a likviditási kockázat-kezelési tervükbe közép- és hosszú távú likviditási elemzést is felvegyenek.
- (10) A csoport szerkezetétől és likviditási kockázati profiljától függően a közép- és hosszú távú, csoportszintű likviditási kockázat-kezelési terv megfelelően azonosíthatja a csoporton belüli egyes kapcsolt biztosítók és viszontbiztosítók likviditási sebezhetőségeit, különösen akkor, ha egyéni likviditási kockázati profiljuk nem jelentős, vagy megfelelően tükröződik a csoportszintű értékelésben. A közép- és hosszú távú csoportszintű likviditási kockázat-kezelési tervre vonatkozó követelmény tehát nem jelentheti szisztematikusan azt, hogy a csoporton belül minden egyes kapcsolt biztosítóra vagy viszontbiztosítóra vonatkozóan külön, közép- és hosszú távú likviditási kockázat-kezelési tervet kell készíteni, és ugyanez igaz fordítva is.
- (11) A likviditási kockázat-kezelési terveknek könnyen hozzáférhetőnek és összehasonlíthatónak kell lenniük, különösen e vállalkozások igazgatási, irányító vagy felügyelő testülete és a felügyeleti hatóságok számára. Ezért közös struktúrát kell követniük.

- (12) A 2009/138/EK irányelv 144a. cikkének (5) bekezdése lehetővé teszi az illeszkedési kiigazítást vagy a volatilitási kiigazítást alkalmazó biztosítók és viszontbiztosítók számára, hogy az említett kiigazítások tárgyát képező eszközök és kötelezettségek tekintetében a likviditásikockázat-kezelési tervet összevonják az említett irányelv 44. cikkének (2) bekezdésében említett likviditási tervvel. A két terv közös szerkezetének ezért kellően rugalmasnak kell lennie. Azért, hogy a likviditásikockázat-kezelési terv olvasói – beleértve a felügyeleti hatóságot is – átfogó képet kapjanak a likviditási elemzés különböző elemeiről, a likviditásikockázat-kezelési tervnek először is tartalmaznia kell a kötelezettségek esedékességgkori kiegyenlítéséhez szükséges likviditás megfelelőségének átfogó értékelését.
- (13) A bejövő és kimenő pénzáramlások előrejelzésének alapjául szolgáló feltételezések ismertetése, különösen annak meghatározása, hogy a vállalkozás mely jelentős likviditási kockázati forrásoknak van kitéve, jobb betekintést nyújt az olvasóknak a biztosítók és viszontbiztosítók kockázati profiljába, és hozzájárul a likviditásikockázat-kezelési terv megértéséhez. A biztosítóknak és viszontbiztosítóknak ezért folyamatosan és stresszhelyzet esetén is tájékoztatást kell nyújtaniuk ezekről a feltételezésekről. Ugyanezen okból a likviditásikockázat-kezelési tervnek ismertetnie kell a figyelembe vett likviditási kockázati forrásokat is, amelyek magukban foglalhatják a származtatott ügyletekhez kapcsolódó letéti és fedezeti felhívásokat, az értékpapír-finanszírozási ügyleteket és egyéb kitettségeket, a szerződők általi visszaváltásokat, a potenciális természeti és ember okozta katasztrófákat, valamint a biztosítók és viszontbiztosítók hitelképességének romlását, és meg kell határoznia a stresszteszt és a forgatókönyv-elemzés során feltételezett sokkok mértékét.
- (14) A biztosítóknak és viszontbiztosítóknak a bejövő és kimenő pénzáramlások előrejelzése során olyan időhorizontokat kell alkalmazniuk, amelyek megfelelően tükrözik likviditási kockázati profiljukat és likviditási szükségleteik időtávját, és amelyek magukban foglalhatnak napi letéti és fedezeti felhívásokra vonatkozó, napokban kifejezett időhorizontokat. Következésképpen a likviditásikockázat-kezelési tervben be kell mutatniuk a pénzáramlási előrejelzések eredményeit egy vagy több rövid távú időhorizont tekintetében, valamint adott esetben közép- és hosszú távon is.
- (15) Az eszközök és kötelezettségek egyes részeihez kapcsolódó likviditási kockázatot viselhetik a szerződők, továbbá az eszközök és kötelezettségek egyes részei elkülöníthetők, többek között nyereségrészesedéssel járó életbiztosítási kötelezettségekkel rendelkező alapokban, hogy ezek az eszközök ne álljanak rendelkezésre a biztosító vagy viszontbiztosító más részei likviditási szükségleteinek fedezésére. A likviditásikockázat-kezelési tervben a biztosítóknak és viszontbiztosítóknak ezért külön kell bemutatniuk a pénzáramlási előrejelzések eredményeit az indexhez vagy befektetési egységekhez kötött kötelezettségekhez, valamint az elkülönített alapokhoz kapcsolódó eszközök és kötelezettségek tekintetében, ideértve az illeszkedési kiigazítási portfóliókat is. Ugyanezen okból a biztosítóknak és viszontbiztosítóknak azonosítaniuk kell a belső likviditási korlátozásokat is, és értékelniük kell az azoknak való megfelelést.
- (16) A pénzáramlási előrejelzések eredményeinek betekintést kell nyújtaniuk a likviditásikockázat-kezelési terv olvasói – köztük a felügyeleti hatóságok – számára a bejövő és kimenő pénzáramlások alakulásának fő mozgatórugóiba, továbbá abba, hogy az esetleges hiányok fedezése érdekében mennyiben támaszkodnak a likvideszköz-pufferekre és más likviditási forrásokra, valamint hogy mennyire hatékonyak a biztosítók és viszontbiztosítók likviditási pozíciójának helyreállítására irányuló

lehetséges felügyeleti intézkedések. A likviditáskockázat-kezelési tervnek ezért folyamatosan és stresszhelyzet esetén is tartalmaznia kell a bejövő és kimenő pénzáramlások előrejelzéseinek bontását. Az elkülönítendő pénzáramlási tételeknek ki kell terjedniük a biztosítók és viszontbiztosítók legfontosabb bejövő és kimenő pénzáramlásaira, a likviditási kockázat jelentős forrását képező kimenő pénzáramlásokra – ideértve a letéti és fedezeti felhívásokat is –, a likvideszköz-pufferekből és más likviditási forrásokból – köztük a fedezetlen finanszírozásból – származó bejövő pénzáramlásokra, valamint azon kimenő pénzáramlásokra, amelyeket a felügyeleti hatóságok a 2009/138/EK irányelv 144b. cikkének (3) bekezdésével összhangban kivételes körülmények között a likviditási sebezhetőségek kezelése érdekében ideiglenesen korlátozhatnak vagy felfüggeszthetnek. Az arányos és kockázatalapú megközelítés biztosítása érdekében a biztosítóknak és viszontbiztosítóknak folyamatosan meg kell adniuk az előírt pénzáramlási tételeket az előrejelzésekhez, a stresszhelyzeti előrejelzések esetében pedig csak akkor, ha a tételek jelentős változást mutatnak.

- (17) A biztosítóknak és viszontbiztosítóknak megfelelő likviditást kell fenntartaniuk ahhoz, hogy a szerződéssel és más partnerekkel szembeni pénzügyi kötelezettségeiket azok esedékessé válásakor még stresszhelyzetben is teljesíteni tudják. A likviditáskockázat-kezelési tervnek ezért tartalmaznia kell a likvideszköz-pufferek és az alkalmazott haircutok bontását, amelyeknek meg kell felelniük az eszközök értékcsökkenésének, amikor azokat stresszhelyzetben a likviditási szükségleteknek megfelelő időkereten belül likviditássá alakítják át. E bontást ki kell egészíteni az eszközök likviditás biztosítására való alkalmasságának értékelésével, a biztosítónak vagy viszontbiztosítónak az eszközök likvid tételeivel kapcsolatos operatív kapacitására vonatkozó értékeléssel, valamint annak értékelésével, hogy stresszhelyzetben is rendelkezésre állnak-e a likvid eszközök likviditássá alakítására és egyéb likviditási források biztosítására vonatkozó partneri megállapodások.
- (18) A likviditáskockázat-kezelési tervnek tartalmaznia kell a biztosítók és viszontbiztosítók likviditási kockázati mutatóinak legfrissebb értékeit, azok ismertetésével és megfelelőségük indokolásával együtt. Bár a likviditási kockázati mutatóknak a biztosítók és viszontbiztosítók saját mutatóinak kell lenniük, amelyek tükrözik sajátosságaikat és likviditási kockázati profiljukat, fontos biztosítani, hogy a mutatók érdemi tájékoztatást nyújtsanak a biztosítók és viszontbiztosítók likviditási pozíciójáról. A likviditáskockázat-kezelési tervnek ezért olyan mutatókat kell tartalmaznia, amelyek jelzik, hogy a likviditási kitettségek a biztosító vagy viszontbiztosító jóváhagyott kockázatvállalási limitjein belül vannak-e, továbbá amelyek összehasonlítják a normál, illetve stresszhelyzetbeli likviditási forrásokat és szükségleteket, ideértve a széles körben alkalmazott likviditásfedezeti rátát és a likviditási többlet-mutatót is.
- (19) A likviditáskockázat-kezelési terv aktualizálása biztosítja, hogy a terv naprakész és releváns információkat tartalmazzon, ugyanakkor el kell kerülni a túl gyakori aktualizálásból eredő aránytalan költségeket. A likviditáskockázat-kezelési tervet ezért évente vagy gyakrabban kell aktualizálni annak érdekében, hogy az tükrözze a likviditási kockázati kitettségekben az év során bekövetkező jelentős ingadozásokat. A likviditáskockázat-kezelési tervet akkor is aktualizálni kell, ha a vállalkozás likviditási kockázati profiljában jelentős változás következik be, vagy olyan jelentős külső fejlemény történik, amely jelentősen befolyásolja a likviditáskockázat-kezelési terv tartalmának relevanciáját.

- (20) A csoport likviditási pozícióját fenyegető veszélyek enyhítése érdekében a részesedő biztosítóknak és viszontbiztosítóknak, a biztosítói holdingtársaságoknak és a vegyes pénzügyi holdingtársaságoknak a csoportszintű likviditásikockázat-kezelési tervben ismertetniük kell a csoporton belüli összes jelentős ügylet és kockázatkoncentráció hatását.
- (21) A likviditás nem mindig vezethető át szabadon a csoporton belül akkor, amikor arra szükség van. A részesedő biztosítóknak és viszontbiztosítóknak, biztosítói holdingtársaságoknak vagy vegyes pénzügyi holdingtársaságoknak ezért biztosítaniuk kell, hogy a csoportszintű likviditásikockázat-kezelési tervben leírt hatások magukban foglalják a csoporton belüli likviditásátvezetés folyamatos és stresszhelyzetben történő bármely korlátozását.
- (22) A jelenlegi szabályok szerint az uniós felügyeleti hatóságok nem rendelkeznek megfelelő eszközökkel ahhoz, hogy figyelembe vegyék a biztosítók makroprudenciális jelentőségét a biztosítók minőségi kockázatkezelési eszközei és befektetési döntései tekintetében. A 2008-as pénzügyi válság rávilágított a rendszerszintű kockázatok kezelésének hiányosságaira, ami a pénzügyi szabályozás makroprudenciális szemléletű átalakításához vezetett. A 2009/138/EK irányelv 144d. cikke (1) bekezdésének a), b) és c) pontja, 144d. cikkének (2) bekezdése és 246a. cikkének (4) bekezdése felhatalmazza a Bizottságot arra, hogy szabályozástechnikai standardokat fogadjon el azon kritériumok meghatározása céljából, amelyek alapján eldönthető, hogy a biztosítóktól vagy viszontbiztosítóktól és csoportoktól mikor kell megkövetelni, hogy a makroprudenciális megfontolásokat beépítsék saját kockázat- és szolvenciaértékelésükbe és a „prudens személy” alapelvébe, továbbá, hogy közép- és hosszú távú likviditási elemzést tartalmazó likviditásikockázat-kezelési tervet készítsenek és tartsanak naprakészen, valamint annak céljából, hogy meghatározza a likviditásikockázat-kezelési tervek tartalmát és aktualizálásuk gyakoriságát egyedi és csoportszinten egyaránt. A felügyeleti gyakorlatok harmonizálása és a hatóságok mérlegelési jogkörének keretek közé szorítása révén e kritériumok célja a biztosítók, viszontbiztosítók és csoportok hatékony makroprudenciális felügyeletének támogatása, hozzájárulva ezáltal a szerződők védelméhez. Ezeket a szabályozástechnikai standardokat ezért egyetlen felhatalmazáson alapuló rendeletbe kell foglalni.
- (23) Ez a rendelet az Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóság által a Bizottságnak benyújtott szabályozástechnikai standardtervezeteken alapul.
- (24) Az Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóság nyilvános konzultációt folytatott az e rendelet alapját képező szabályozástechnikai standardok tervezeteiről, elvégezte a kapcsolódó költség-haszon elemzést, továbbá kikérte az 1094/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁸ 37. cikkével összhangban létrehozott biztosítási és viszontbiztosítási érdekképviseleti csoport tanácsát,

⁸ Az Európai Parlament és a Tanács 1094/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (az Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóság) létrehozásáról, valamint a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/79/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 48. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2010/1094/oj>).

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. SZAKASZ – MAKROPRUDENCIÁLIS ELEMZÉSEK A SAJÁT KOCKÁZAT- ÉS SZOLVENCIAÉRTÉKELÉSBEN ÉS A „PRUDENS SZEMÉLY” ALAPELVÉNEK ALKALMAZÁSA SORÁN

1. cikk

Azon biztosítók vagy viszontbiztosítók és csoportok meghatározására szolgáló kritériumok, amelyeknek további makroprudenciális elemzéseket kell végezniük a saját kockázat- és szolvenciaértékelés során

- (1) A 2009/138/EK irányelv 144d. cikke (1) bekezdése a) pontjának alkalmazásában a felügyeleti hatóságoknak elsődlegesen a következő kritériumokat kell figyelembe venniük azon biztosítók vagy viszontbiztosítók és csoportok azonosításához, amelyeket kötelezni kell a 2009/138/EK irányelv 45. cikke (1) bekezdése második albekezdésének e) pontjában említett további makroprudenciális elemzések elvégzésére:
- a) biztosítói és viszontbiztosítói csoportok esetében azt, hogy a 2009/138/EK irányelv 75. cikke szerint értékelt eszközök összértéke meghaladja-e a 20 000 000 000 EUR-t;
 - b) az a) pontban említett csoporthoz nem tartozó biztosítók vagy viszontbiztosítók esetében azt, hogy a 2009/138/EK irányelv 75. cikkével összhangban értékelt eszközök összértéke meghaladja-e a 20 000 000 000 EUR-t.
- (2) Annak meghatározásához, hogy az (1) bekezdésben előírt kritériumokat nem teljesítő biztosítókat vagy viszontbiztosítókat és csoportokat kötelezni kell-e a 2009/138/EK irányelv 45. cikke (1) bekezdése második albekezdésének e) pontjában említett további makroprudenciális elemzések elvégzésére, a felügyeleti hatóságoknak a következő kritériumokat kell figyelembe venniük:
- a) azt, hogy a biztosító vagy viszontbiztosító vagy csoport az (EU) 2025/1 irányelv 5. cikke (12) bekezdésének a) pontja alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló rendeletben meghatározott kritériumokra vonatkozó előírásokkal összhangban jelentős mértékben összekapcsolódik-e más pénzügyi vállalkozásokkal;
 - b) azt, hogy a biztosító, viszontbiztosító vagy csoport az alábbi, rendszerszinten jelentős kitétségekhez érdemben kapcsolódó tevékenységeket végzi-e:
 - i. származtatott pénzügyi eszközök alkalmazása;
 - ii. a makroprudenciális következményekkel járó kitétségekhez kapcsolódó tevékenységek, amelyek átgyűrűző hatásokat válthatnak ki;
 - iii. garantált előnyöket nyújtó vagy változó járadékot biztosító termékek kínálata;
 - iv. bizonyos eszközosztályokban fennálló koncentráció vagy az eszközoldalon meglévő közös kitétségek;
 - c) azt, hogy a biztosító vagy viszontbiztosító vagy csoport az (EU) 2025/1 irányelv 5. cikke (12) bekezdésének a) pontja alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló rendeletben meghatározott kritériumokra vonatkozó előírásokkal összhangban helyettesíthető-e más biztosítóval vagy viszontbiztosítóval vagy csoporttal;

- d) a biztosító vagy viszontbiztosító vagy csoport a likviditási kockázatnak az e rendelet 4. cikke (2) bekezdésében említett forrásai alapján jelentős likviditási kockázatnak van-e kitéve;
 - e) amennyiben a biztosító vagy viszontbiztosító olyan csoport tagja, amely a saját kockázat- és szolvenciaértékelés során makroprudenciális elemzéseket végez, azt, hogy az adott vállalkozás sajátosságai nem kellő mértékben vagy nem megfelelően jelennek-e meg a csoport elemzésében.
- (3) Annak meghatározásához, hogy az (1) bekezdésben előírt kritériumokat teljesítő biztosítókat vagy viszontbiztosítókat és csoportokat kötelezni kell-e a 2009/138/EK irányelv 45. cikke (1) bekezdése második albekezdésének e) pontjában említett további makroprudenciális elemzések elvégzésére, a felügyeleti hatóságok a (2) bekezdésben meghatározott kritériumokat is figyelembe vehetik. A felügyeleti hatóságok az említett kritériumoknak való meg nem felelésre, valamint a kockázatok jellegére, nagyságrendjére és összetettségére tekintettel eltekinthetnek a további makroprudenciális elemzések megkövetelésétől.
- (4) Annak a biztosítónak vagy viszontbiztosítónak a felügyeleti hatósága, amely olyan csoporthoz tartozik, amelyet a (3) bekezdés alapján annak ellenére sem köteleztek a további makroprudenciális elemzések elvégzésére, hogy megfelel az (1) bekezdésben meghatározott kritériumoknak, a (2) bekezdésben meghatározott kritériumok alapján kötelezheti ezt a vállalkozást, hogy saját kockázat- és szolvenciaértékelése keretében végezze el a makroprudenciális elemzéseket.

2. cikk

Azon biztosítók, viszontbiztosítók és csoportok meghatározására szolgáló kritériumok, amelyeknek a „prudens személy” alapelvébe be kell építeniük a makroprudenciális megfontolásokat

- (1) A 2009/138/EK irányelv 144d. cikke (1) bekezdése b) pontjának alkalmazásában a felügyeleti hatóságoknak elsődlegesen a következő kritériumokat kell figyelembe venniük azon biztosítók vagy viszontbiztosítók és csoportok azonosításához, amelyeket kötelezni kell arra, hogy a 2009/138/EK irányelv 132. cikkének (6) bekezdésében említett „prudens személy” alapelvébe építsék be a makroprudenciális megfontolásokat:
- a) biztosítói és viszontbiztosítói csoportok esetében azt, hogy a 2009/138/EK irányelv 75. cikke szerint értékelt eszközök összértéke meghaladja-e a 20 000 000 000 EUR-t;
 - b) az a) pontban említett csoporthoz nem tartozó biztosítók vagy viszontbiztosítók esetében azt, hogy a 2009/138/EK irányelv 75. cikkével összhangban értékelt eszközök összértéke meghaladja-e a 20 000 000 000 EUR-t.
- (2) Annak meghatározásához, hogy az (1) bekezdésben előírt kritériumokat nem teljesítő biztosítókat vagy viszontbiztosítókat és csoportokat kötelezni kell-e arra, hogy a 2009/138/EK irányelv 132. cikkének (6) bekezdésében említett „prudens személy” alapelvébe beépítsék a makroprudenciális megfontolásokat, a felügyeleti hatóságoknak a következő kritériumokat kell figyelembe venniük:
- a) az e rendelet 1. cikke (2) bekezdésének a)–d) pontjában meghatározott kritériumok;

- b) azt, hogy a biztosítón, viszontbiztosítón vagy csoporton belül jelentős különbség mutatkozik-e az eszközök és a kötelezettségek átlagos hátralévő futamideje között;
 - c) azt, hogy a biztosító, viszontbiztosító vagy csoport alkalmaz-e származtatott pénzügyi eszközökből vagy értékpapír-finanszírozási ügyletekből eredő tőkeáttételt, amely a mögöttes eszköz jövőbeli értékétől függő kitettségeket eredményez;
 - d) a biztosító, viszontbiztosító vagy csoport rendelkezik-e illikvid, nehezen értékelhető vagy átláthatatlan és összetett struktúrával rendelkező eszközökkel, beleértve az (EU) 2015/35 felhatalmazáson alapuló rendelet 10. cikkének (5), (6) és (7) bekezdésével összhangban alternatív értékelési módszerekkel értékelt eszközöket is;
 - e) amennyiben a biztosító vagy viszontbiztosító olyan csoport tagja, amely a „prudens személy” alapelvének alkalmazásával összefüggésben makroprudenciális elemzéseket végez, azt, hogy az adott vállalkozás sajátosságai nem kellő mértékben jelennek-e meg a csoport elemzésében.
- (3) Annak meghatározásához, hogy az (1) bekezdésben előírt kritériumokat teljesítő biztosítókat vagy viszontbiztosítókat és csoportokat kötelezni kell-e arra, hogy a 2009/138/EK irányelv 132. cikkének (6) bekezdésében említett „prudens személy” alapelvébe beépítsék a makroprudenciális megfontolásokat, a felügyeleti hatóságok a (2) bekezdésben meghatározott kritériumokat is figyelembe vehetik. A felügyeleti hatóságok az említett kritériumoknak való meg nem felelésre, valamint a kockázatok jellegére, nagyságrendjére és összetettségére tekintettel – figyelembe véve azt is, hogy a saját kockázat- és szolvenciaértékelés során készülnek-e további makroprudenciális elemzések – eltekinthetnek a makroprudenciális megfontolások megkövetelésétől.
- (4) Az olyan csoporthoz tartozó biztosítónak vagy viszontbiztosítónak a felügyeleti hatósága, amelyet a (3) bekezdés alapján annak ellenére sem köteleztek a makroprudenciális megfontolásoknak a „prudens személy” alapelvébe való beépítésére, hogy megfelel az (1) bekezdésben meghatározott kritériumoknak, a (2) bekezdésben meghatározott kritériumok alapján kötelezheti az adott vállalkozást, hogy makroprudenciális megfontolásokat is építsen be a „prudens személy” alapelvébe.

2. SZAKASZ – LIKVIDITÁSIKOCKÁZAT-KEZELÉSI TERVEK

3. cikk

Fogalommeghatározások

E szakasz alkalmazásában:

- a. „rövid táv”: az előrejelzések kezdőnapját követő legfeljebb három hónapos időszak;
- b. „közép- és hosszú táv”: az előrejelzések kezdőnapjától számított három hónapot meghaladó időszak.

4. cikk

A közép- és hosszú távú likviditási elemzés kritériumai

- (1) A 2009/138/EK irányelv 144d. cikke (1) bekezdése c) pontjának alkalmazásában a felügyeleti hatóságoknak elsődlegesen a következő kritériumokat kell figyelembe venniük azon biztosítók vagy viszontbiztosítók és csoportok azonosításához, amelyeket kötelezni kell arra, hogy a 2009/138/EK irányelv 144a. cikkének (2) bekezdésében említett közép- és hosszú távú likviditási elemzésre is kiterjedő likviditáskockázat-kezelési tervet dolgozzanak ki és tartsanak naprakészen:
- a) biztosítói és viszontbiztosítói csoportok esetében azt, hogy a 2009/138/EK irányelv 75. cikke szerint értékelt eszközök összértéke meghaladja-e a 20 000 000 000 EUR-t;
 - b) azon biztosítók és viszontbiztosítók esetében, amelyek a 2009/138/EK irányelv 246a. cikkének (2) bekezdésével összhangban nem mentesülnek az egyéni szintű likviditáskockázat-kezelési terv elkészítése és naprakészen tartása alól, azt, hogy a 2009/138/EK irányelv 75. cikkével összhangban értékelt eszközök összértéke meghaladja-e a 20 000 000 000 EUR-t.
- (2) Annak meghatározásához, hogy az (1) bekezdésben előírt kritériumokat nem teljesítő biztosítókat vagy viszontbiztosítókat és csoportokat kötelezni kell-e arra, hogy a közép- és hosszú távú likviditási kockázatokkal kapcsolatos kitettségeik és sebezhetőségeik alapján a közép- és hosszú távú likviditási elemzést is magában foglaló likviditáskockázat-kezelési tervet dolgozzanak ki és tartsanak naprakészen, a felügyeleti hatóságoknak a következő kritériumokat kell figyelembe venniük:
- a) biztosítható eseményekből eredő likviditási kockázat;
 - b) a szerződők magatartásából eredő likviditási kockázat;
 - c) az eszközök szerkezetéből vagy összetételéből eredő likviditási kockázat;
 - d) partnerkockázatból eredő likviditási kockázat;
 - e) a finanszírozást befolyásoló gazdasági vagy piaci fejleményekből eredő likviditási kockázat.
- (3) Annak meghatározásához, hogy az (1) bekezdésben előírt kritériumokat nem teljesítő biztosítókat vagy viszontbiztosítókat és csoportokat kötelezni kell-e arra, hogy a 2009/138/EK irányelv 144a. cikkének (2) bekezdésében említett, a közép- és hosszú távú likviditási elemzést is magában foglaló likviditáskockázat-kezelési tervet dolgozzanak ki és tartsanak naprakészen, a felügyeleti hatóságok a (2) bekezdésben meghatározott kritériumokat is figyelembe vehetik. A felügyeleti hatóságok az említett kritériumoknak való meg nem felelésre, valamint a kockázatok jellegére, nagyságrendjére és összetettségére tekintettel eltekinthetnek annak megkövetelésétől, hogy a likviditáskockázat-kezelési terv közép- és hosszú távú likviditási elemzését is magában foglaljon.

5. cikk

A likviditáskockázat-kezelési terv tartalma és szerkezete

A 2009/138/EK irányelv 144a. cikkének (2) bekezdésében említett likviditáskockázat-kezelési tervnek tartalmaznia kell az e rendelet 6–10. cikkében említett információkat, és a következő szerkezetet kell követnie:

- a) átfogó értékelés;

- b) az előrejelzések alapjául szolgáló feltételezések;
- c) pénzáramlási előrejelzések;
- d) likvideszköz-puffer;
- e) likviditási kockázati mutatók;
- f) bármely egyéb információ.

6. cikk

A likviditási kockázat átfogó értékelése

A likviditási kockázat-kezelési tervnek a következő értékelések eredményeit kell tartalmaznia:

- a) a biztosító vagy viszontbiztosító megfelel-e a likviditási kockázatra vonatkozó kockázatvállalási limitnek;
- b) a biztosító vagy viszontbiztosító megfelelő likviditással rendelkezik-e ahhoz, hogy a szerződésekkel és más partnerekkel szemben fennálló pénzügyi kötelezettségeit azok esedékességekor, még stresszhelyzetekben is teljesíteni tudja;
- c) a likviditási kockázat-kezelési terv előző aktualizálása óta történt-e jelentős változás a likviditási kockázati profilban;
- d) vannak-e sebezhetőségek a biztosító vagy viszontbiztosító likviditási kockázati profiljában és likviditási kockázat-kezelési rendszerében, és hoztak-e intézkedéseket a sebezhetőségek orvoslására.

7. cikk

A bejövő és kimenő pénzáramlásokra vonatkozó előrejelzések alapjául szolgáló feltételezések ismertetése

- (1) A 2009/138/EK irányelv 144a. cikkének (2) bekezdésében említett likviditási kockázat-kezelési tervben a biztosítóknak és viszontbiztosítóknak ismertetniük kell azokat a feltételezéseket, amelyeken a bejövő és kimenő pénzáramlásokra vonatkozó előrejelzések alapulnak, a következők mindegyike tekintetében:
 - a) folyamatos előrejelzések;
 - b) stresszhelyzeti előrejelzések az (EU) 2015/35 felhatalmazáson alapuló rendelet 259. cikkének (3) bekezdésében említett stressztesztek és forgatókönyv-elemzés alapján.
- (2) Az (1) bekezdés b) pontjában említett stresszhelyzeti előrejelzésekhez használt feltételezések ismertetésekor külön meg kell határozni a következőket:
 - a) azon jelentős likviditási kockázati források, amelyeknek a biztosító vagy viszontbiztosító ki van téve;
 - b) a jelentős likviditási kockázati források tekintetében alkalmazott sokkok mérete.

8. cikk

Tájékoztatás a pénzáramlásokra vonatkozó előrejelzések eredményeiről

- (1) A likviditási kockázat-kezelési tervben a biztosítóknak és viszontbiztosítóknak tájékoztatást kell nyújtaniuk a 2009/138/EK irányelv 144a. cikkének (2)

bekezdésében említett bejövő és kimenő pénzáramlásokra vonatkozó előrejelzések eredményeiről.

- (2) A bejövő és kimenő pénzáramlásokra vonatkozó előrejelzéseknek a biztosító vagy viszontbiztosító valamennyi eszközére és kötelezettségére ki kell terjedniük, ideértve a mérlegen kívüli tételekből és a kockázat különleges célú gazdasági egységekre történő átruházásából eredő kitettségeket is.
- (3) Az eszközökhöz és kötelezettségekhez kapcsolódó bejövő és kimenő pénzáramlások előrejelzéseinek kezdőnapja nem lehet korábbi, mint a likviditáskockázat-kezelési terv elkészítésének vagy aktualizálásának negyedévét megelőző negyedév vége.
- (4) A likviditáskockázat-kezelési tervben a biztosítóknak és viszontbiztosítóknak tájékoztatást kell nyújtaniuk a bejövő és kimenő pénzáramlások eredményeiről mind a folyamatos előrejelzések, mind a stresszhelyzetekre vonatkozó előrejelzések tekintetében.
- (5) A likviditáskockázat-kezelési tervben a biztosítóknak és viszontbiztosítóknak tájékoztatást kell nyújtaniuk a bejövő és kimenő pénzáramlások egy vagy több időhorizontra vonatkozó előrejelzéseinek eredményeiről, mindkét alábbi elemzés vonatkozásában:
 - a) a rövid távú likviditási elemzés;
 - b) adott esetben a közép- és hosszú távú likviditási elemzés.Az első albekezdésben említett időhorizontoknak tükrözniük kell a jelentős likviditási kockázati kitettségeket és a vállalkozás rövid távú, valamint adott esetben közép- és hosszú távú likviditási szükségleteinek időtávját.
- (6) A likviditáskockázat-kezelési tervben a biztosítóknak és viszontbiztosítóknak:
 - a) azonosítaniuk kell a biztosítón vagy viszontbiztosítón belüli likviditási korlátokat;
 - b) értékelniük kell, hogy a pénzáramlási előrejelzések megfelelnek-e az a) pontban említett likviditási korlátoknak.
- (7) A biztosítóknak és viszontbiztosítóknak adott esetben elkülönítve kell tájékoztatást nyújtaniuk a bejövő és kimenő pénzáramlások előrejelzéseinek eredményeiről a következő eszközök és kötelezettségek tekintetében:
 - a) az indexhez vagy befektetési egységekhez kötött életbiztosítási kötelezettségekhez kapcsolódó eszközök és kötelezettségek;
 - b) az egyes elkülönített alapokhoz és illeszkedési kiigazítási portfóliókhoz kapcsolódó eszközök és kötelezettségek.
- (8) A bejövő pénzáramlások előrejelzéseinek eredményeire vonatkozó tájékoztatásnak tartalmaznia kell valamennyi bejövő pénzáramlás összesített értékét, külön feltüntetve a következő tételek eredményeit:
 - a) bruttó díjelőírások;
 - b) viszontbiztosításból származó bejövő pénzáramlások;
 - c) csoporton belüli ügyletekből származó bejövő pénzáramlások;
 - d) befektetésből származó jövedelem;
 - e) a 9. cikkben említett likvid eszközöktől eltérő eszközök értékesítése;

f) fedezetlen finanszírozás, a csoporton belüli hitelfelvétel kivételével.

A bejövő pénzáramlásokra vonatkozó tájékoztatást bruttó alapon kell megadni, anélkül hogy az magában foglalná az egy vagy több likvideszköz-pufferben szereplő eszközök likviditássá alakításából származó pénzáramlásokat.

A biztosítóknak és viszontbiztosítóknak az első albekezdés a)–f) pontjában említett bejövő pénzáramlási tételeket a folyamatos előrejelzések tekintetében és – a pénzáramlási tételek jelentős változása esetén – a stresszhelyzetekre vonatkozó előrejelzések tekintetében is meg kell adniuk.

(9) A kimenő pénzáramlások előrejelzéseinek eredményeire vonatkozó tájékoztatásnak tartalmaznia kell valamennyi kimenő pénzáramlás összesített értékét, külön feltüntetve a következő tételek eredményeit:

- a) követelések és egyéb technikai jellegű kiáramlások, a visszavásárlások kivételével;
- b) visszavásárlások;
- c) költségek, a bónuszok és az egyéb változó javadalmazás kivételével;
- d) viszontbiztosításból származó kimenő pénzáramlások;
- e) csoporton belüli ügyletekből származó kimenő pénzáramlások;
- f) eszközvásárlások;
- g) letéti és fedezeti felhívások;
- h) a részvényesek és más alárendelt hitelezők részére történő osztalékfizetés;
- i) a részvényesek és más alárendelt hitelezők részére történő egyéb kifizetések;
- j) részvény-visszavásárlások és szavatolótőke-elemek visszafizetése vagy visszaváltása;
- k) bónuszok és egyéb változó javadalmazás.

A biztosítóknak és viszontbiztosítóknak az első albekezdés a)–k) pontjában említett kimenő pénzáramlási tételeket a folyamatos előrejelzések tekintetében és – e tételek értékének jelentős változása esetén – a stresszhelyzetekre vonatkozó előrejelzések tekintetében is meg kell adniuk.

(10) A likviditási kockázat-kezelési tervben elkülönítve kell feltüntetni a bejövő és kimenő pénzáramlások nettó egyenlegét, és e tervnek tartalmaznia kell a bejövő és kimenő pénzáramlások nettó és bruttó egyenlege közötti különbség bontását, külön feltüntetve – amennyiben jelentősek – a következő tételekre vonatkozó előrejelzések eredményeit:

- a) likvid eszközök értékesítése;
- b) likvid eszközökkel fedezett finanszírozás;
- c) likvid eszközök biztosítékként történő nyújtása.

9. cikk

Tájékoztatás a likvideszköz-pufferekről és az egyéb likviditási forrásokról

(1) A likviditási kockázat-kezelési tervben a biztosítóknak és viszontbiztosítóknak mennyiségi és minőségi információkat kell nyújtaniuk a biztosító vagy viszontbiztosító likvideszköz-puffereiről, amelyek célja, hogy fedezzék a bejövő

pénzáramlásoknak a kimenő pénzáramlásokhoz képest jelentkező esetleges hiányát a likviditási szükségletek 8. cikk (5) bekezdésében említett időtávjának megfelelő időhorizonton.

- (2) Az (1) bekezdésben említett mennyiségi információknak tartalmazniuk kell a puffereknek a likvid eszközök típusai szerinti bontását, az összes likvid eszközre, illetve a likvid eszközök egyes típusaira vonatkozóan külön-külön feltüntetve a következő információkat:
 - a) a likvid eszközök piaci értéke a pénzáramlási előrejelzések kezdőnapján;
 - b) a likvid eszközökre alkalmazott haircut;
 - c) a likvid eszközök értéke a b) pontban említett haircut alkalmazását követően.
- (3) A (2) bekezdés b) pontjának alkalmazásában a haircutok annak az értékvesztésnek felelnek meg, amely a likviditási szükségletek 8. cikk (5) bekezdésében említett időtávjának megfelelő időhorizonton belül az érintett eszközök stresszhelyzeti likviditássá alakításakor következik be, beleértve az eszközök értékesítéséből eredő esetleges költségeket és pénzügyi veszteségeket is.
- (4) Az (1) bekezdésben említett minőségi információknak a következő értékelések eredményeit kell tartalmazniuk:
 - a) az eszközök kellően megbízhatóak-e ahhoz, hogy stresszhelyzetben fedezni tudják a likviditási hiányokat a likviditási szükségletek 8. cikk (5) bekezdésében említett időtávjának megfelelő időhorizonton belül, figyelembe véve az esetleges dologi terheket, valamint az eszközök hitelminőségét és piacképességét;
 - b) a biztosító vagy viszontbiztosító rendelkezik-e az ahhoz szükséges operatív kapacitással, hogy a likvid eszközöket likviditássá alakítsa a likviditási szükségletek 8. cikk (5) bekezdésében említett időtávjának megfelelő időhorizonton belül;
 - c) stresszhelyzetben is rendelkezésre állnak-e a likvid eszközök likviditássá alakítására és egyéb likviditási források biztosítására vonatkozó partneri megállapodások, beleértve az említett partnerek azonosítását is.

10. cikk

Tájékoztatás a likviditási kockázati mutatókról

- (1) A likviditási kockázat-kezelési tervnek mennyiségi és minőségi információkat kell tartalmaznia a biztosító vagy viszontbiztosító által a potenciális likviditási stressz azonosítására, nyomon követésére és kezelésére használt likviditási kockázati mutatókról.
- (2) A likviditási kockázati mutatóknak tükrözniük kell a vállalkozás sajátosságait és kockázati profilját, és olyan mutatókat kell tartalmazniuk, amelyek:
 - a) jelzik, hogy a likviditási kockázati kitettségek a megállapított kockázatvállalási limiteken belül vannak-e;
 - b) összehasonlítják a likviditási forrásokat és szükségleteket rendes körülmények között és stresszhelyzetben, a likviditási szükségletek 8. cikk (5) bekezdésében említett időtávjának megfelelő időhorizonton.

- (3) Az (1) bekezdésben említett minőségi információknak le kell írniuk és meg kell magyarázniuk, hogy a biztosító vagy viszontbiztosító által használt likviditási kockázati mutatók mennyiben felelnek meg a potenciális likviditási stressz azonosítására, nyomon követésére és kezelésére.

11. cikk

A likviditásikockázat-kezelési terv aktualizálásának gyakorisága

A biztosítóknak és viszontbiztosítóknak legalább évente aktualizálniuk kell a likviditásikockázat-kezelési tervet. Emellett a likviditásikockázat-kezelési tervet haladéktalanul aktualizálniuk kell, ha a vállalkozás likviditási kockázati profiljában jelentős változás következik be, vagy olyan jelentős külső fejlemény történik, amely lényegesen befolyásolja a likviditásikockázat-kezelési terv tartalmának relevanciáját.

12. cikk

A csoportszintű likviditásikockázat-kezelési tervek tartalma és aktualizálásának gyakorisága

- (1) Az 5–11. cikk értelemszerűen alkalmazandó a csoportszintű likviditásikockázat-kezelési tervekre.
- (2) A részesedő biztosítóknak és viszontbiztosítóknak, biztosítói holdingtársaságoknak és vegyes pénzügyi holdingtársaságoknak a csoportszintű likviditásikockázat-kezelési tervben ismertetniük kell a likviditás kezelésére, valamint a csoportszintű likviditási szükségletek azonosítására és kezelésére szolgáló mechanizmust mind folyamatosan, mind stresszhelyzetekben, beleértve a likviditás rendelkezésre állásának és átvezethetőségének ismertetését arra az esetre is, ha a csoporton belül egyidejűleg merülnének fel likviditási szükségletek.
- (3) A csoportszintű likviditásikockázat-kezelési tervben megadott információknak tükrözniük kell az alkalmazandó jogszabályokban, rendletekben vagy felügyeleti követelményekben előírt átvezethetőségi korlátozásokat.

13. cikk

Kockázatkonzentráció és csoporton belüli ügyletek

- (1) A részesedő biztosítóknak és viszontbiztosítóknak, biztosítói holdingtársaságoknak és vegyes pénzügyi holdingtársaságoknak a csoportszintű likviditásikockázat-kezelési tervben ismertetniük kell az (EU) 2015/35 felhatalmazáson alapuló rendelet 376. cikkének (1) bekezdésében és 377. cikkének (1) bekezdésében említett jelentős kockázatkonzentrációknak és csoporton belüli ügyleteknek a csoport likviditáskezelésére, valamint likviditási szükségleteire és forrásaira gyakorolt hatásait.

A részesedő biztosítóknak és viszontbiztosítóknak, a biztosítói holdingtársaságoknak és a vegyes pénzügyi holdingtársaságoknak folyamatosan és stresszhelyzetben is ismertetniük kell ezeket a hatásokat, beleértve a likviditás átvezethetőségére vonatkozó valamennyi olyan korlátozást is, amely korlátozhatja vagy késleltetheti a csoporton belüli ügyletek alkalmazását.

- (2) A részesedő biztosítóknak és viszontbiztosítóknak, a biztosítói holdingtársaságoknak és a vegyes pénzügyi holdingtársaságoknak likviditásikockázat-kezelési tervükben értékelniük kell a csoporton belüli ügyletekre vonatkozó feltételezések megalapozottságát és következetességét.

3. CIKK – HATÁLYBALÉPÉS

14. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, -án/-én. 2026.10.9.

a Bizottság részéről

elnök

Ursula VON DER LEYEN